

[Handelsministeren.]

ning, baade under Behandlingen her i Folketinget og i det andet høje Ting, og det er der ogsaa under Lovforslagets Udarbejdelse. Jeg vil tro, at det vilde være fuldkommen ugørligt for nogen Handelsminister overhovedet at fremsætte Forslag til Lov om Andelsselskaber, uden i Forvejen at have forhandlet indgaaende med Andelsselskaberne her i Landet. De repræsenterer saa betydende Interesser, at den Minister, der vilde prøve paa at gaa udenom dem, meget hurtigt vilde opdage, at han ret omgaaende vilde køre fast.

C. J. F. Sven: Jeg har selvfølgelig ikke det fjerneste imod, jeg finder det tværtimod rimeligt, at man inden Lovforslagets Fremsettelse forhandler med Andelsselskaberne — selvfølgelig! Men det, jeg vil forvare mig imod, er, at man tager noget som helst Hensyn til et eventuelt Ønske fra Andelsselskaberne om at blive fri for en særlig Lovgivning. Det var det, jeg frygtede for efter de Referater, der fremkom i Pressen af Handelsministerens Udtalelser i Landstinget, men jeg konstaterer altsaa, at vi, Handelsministeren og jeg, ser fuldkommen ens paa Spørgsmaalet, og jeg haaber, at vi i den kommende Rigsdags-samling maa møde et Forslag om en særlig Lovgivning for Andelsselskaber.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 110 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Banker.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 1939); Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2653).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Udvalgets Indstilling sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg har ved Forslagets tredie Behandling udtalt mig om de store Fremskridt, som det foreliggende Forslag byder i Forhold til den eksisterende Lov. Det er ændret paa adskillige Punkter i Landstinget, uden at dette efter min Formening har nogen afgørende Indflydelse paa selve Lovens Vigtighed, og jeg kan derfor anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Elgaard: Den væsentligste Ændring, som Lovforslaget er undergaaet ved Behandlingen i Landstinget, er, at det i § 3 i Folketingets Affattelse omtalte Banknævn er udgaaet. Denne Ændring hilser jeg med Tilfredshed — det vil man jo for øvrigt ikke være i Tvivl om efter mine Udtalelser ved Sagens Behandling her i Tinget —, og det undrer mig ikke, at dette blev Enderesultatet vedrørende Banknævnet. Forholdet var dette, at man paa alle Trin af Sagens Behandling havde Vanskelighed ved for det første at faa dette Banknævn placeret og for det andet at blive klar over dets Opgave, og jeg tror derfor, det er heldigt, at det er udgaaet af Lovforslaget.

Jeg ser af Landstingets Betænkning, at man i Landstingsudvalget har haft et Samraad med Handelsministeren vedrørende skjulte Reserver. Efter det, jeg kan skønne af Betænkningen, er dette Samraad mellem Udvalget og Ministeren resulteret i en Opfattelse, som jeg synes er i Overensstemmelse med fornuftige Betragtningssmaader, og som sikkert kan tiltrædes fra alle Sider.

Der faldt ved den storpolitiske Debat ved Tillægsbevillingslovens Behandling en enkelt Udtalelse om Bankloven, som jeg gerne vil gøre en lille Bemærkning til. Denne Udtalelse blev fremsat af den højtærede Statsminister i Svaret til Venstres Ordfører, og den lød saaledes — jeg beder om Tilladelse til at citere . . .

Formanden: Jeg vil henstille, at det citeres hvilken Spalte.

Elgaard: Det findes i Fortrykket Sp. 7052, og det lyder saadan:

„Bankloven puttede Venstre i en Kommission, en overflødig Kommission, hvorfra vi havde Besvær med at faa den halet ud igen i den rigtige Formulering. Den Formulering, hvori jeg fremsatte den i 1925, og som Venstre modsatte sig og altsaa søgte at drukne i en Kom-